

og stoltserende Landjunker. Stor og kødtung, med blussende Kinder og brammende Fjerbusk over Hatten rider han frem paa sin fjertende Ganger som et Billede paa den hjemlige Muldjords Velsignelser. Den hele Skikkelse svulmer af uforbrugt Kraft. De blodsprængte Øjenkugler ruller drabelig under den lave Pande. Haanden hviler knyttet paa det bugnende Laar.

Det var Mænd, hos hvem Søhaneblodets Daads-
trang og friske Selvraadighed var stivnet til
studeagtigt Hovmod og Stivsind. Det var Flæske-
nakker som Hr. Lave Eskesen Brok, der laa i
Kiv og Proces med det halve Jylland, eller som
hin Ridder Oluf Pedersen Gyldenstjerne, hvem
hans egne Søstre, Fru Elsebe og Jomfru Lene,
tilsidst forklagede ved Viborg Landsting »for den
store Forfang og Uret, han gjorde dem, i saa
Maade, at han slog og jagede dem og deres Folk
med Vaaben og dragne Sværd og slog deres Huse
om og tog deres Gods voldeligen fra dem«. Og
det var Individier som den sindsforstyrrede Jørgen
Arnfeld, hos hvem Fortidens Vildskab brød ud
som blodig religiøs Fanatisme, — en Troens Vel-
lystning, der lod bygge hemmelige Lydrør fra
Slottets Fangekældere op til sine Værelser, for at
hans Sjæl kunde gotte sig ved Jammerskrigene
fra Heksekællinger og andet Fandens Pak, som
han i den kære Herre Jesu Kristi velsignede Navn